

Joh 6, 67 – uit serie ‘Op de man af – vragen van Jezus’
Votum/groet; GK 163; gebed; Ps 91: 8; lezen Joh 6, 52-70; LB 531; preek; LB 907; gebed; collecte; wet als heenzending; LB 416; zegen
Bergschenhoek 30.5.2021

Waarom zou jij blijven bij Jezus? dia

Ik vraag me af, hoe Jezus het zou doen in de wereld van de marketing en reclame. Ik denk wel eens: niet zo goed. In die wereld van marketing en reclame doen mensen moeite om een bepaald product in de markt te zetten, aan te prijzen. Maar Jezus maakt bepaald geen reclame voor zichzelf in Johannes 6. Hij prijst zichzelf niet aan, Hij lokt mensen niet op een handige manier naar zich toe. Eerder lijkt Hij mensen van zich af te duwen. *Veel leerlingen trokken zich terug en gingen niet verder met Jezus mee*, vertelt Johannes. En Jezus lijkt het nog goed te vinden ook. Hij stelt hen zelfs de vraag: *Willen jullie soms ook weggaan?* Het is een open vraag. Je mag ‘nee’ zeggen – ik blijf – maar ook ‘ja’ – ik ga. Stel je voor als wij een uithangbord bij de kerk zouden hangen. En we zetten er niet op ‘Kom bij Jezus’, maar ‘Jullie hoeven niet bij Jezus te blijven’... Jezus stelt ook deze vraag op de man af. Aan de leerlingen van toen. Aan jou en mij vandaag. Waarom zou jij bij Mij willen blijven? Ik wil het met jullie hebben over deze vraag van Jezus. En we gaan er vanmorgen in vijf stappen doorheen.

Jezus zet op scherp dia

Eerst iets over de context. Jezus is in gesprek met een grote groep Joden. Het gaat over eten en drinken en het voedsel dat echt leven geeft. Jezus heeft gezegd dat Hij het brood van het leven is. Hij is het voedsel dat mensen nodig hebben. Op het eind van het gesprek zet Jezus de zaak tenslotte flink op scherp. *Wie mijn lichaam niet eet en mijn bloed niet drinkt, heeft geen leven in zichzelf. Mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed is de ware drank.* Ofwel: zonder Mij heb je geen leven. Jullie hebben Mij nodig, anders komt er van jou niks terecht.

Dat gaat veel volgelingen van Jezus veel te ver. *Dit zijn harde woorden*, zeggen ze, *wie kan daarnaar luisteren?* Moet Jezus nou zo ver gaan, zo stellig zijn: zonder Hem geen leven, nou, nou... Niet zo’n gekke reactie, denk ik. Zou Jezus het niet beter even wat rustiger aan kunnen doen? Zijn woorden zachter inkleden. Minder bloederig bijvoorbeeld – lichaam eten en bloed drinken, wat is dat nou? Gewoon, een beetje rekening houden met de gevoelens en gedachten van zijn publiek, voorzichtig en aardig zijn? Dit is wel erg radicaal, toch: het is of Jezus of het is niks...

Maar daar doet Jezus dus niet aan. Beetje wollig praten. Beetje van enerzijds en anderzijds. Recht voor de raap is Hij. Ja, inderdaad, het is bij Mij komen en bij Mij blijven, of het is niks. Zie je: Jezus is niet van ‘aan de ene kant dit’ en ‘aan de andere kant dat’. Heel stellig: zonder Mij geen leven. Jezus zet op scherp. Wat vind *jij* daar eigenlijk van, dat Jezus zo stellig is? Spreekt het jou aan of schrikt het jou ook af?

Jezus is onnavolgbaar dia

Dus gaan er leerlingen bij Jezus weg. Het waren er veel, zegt Johannes. Geen klein groepje dus. Echt een flinke groep! *Deze woorden zijn hard*, zeggen ze. Hier willen we niet aan, het gaat ons veel te ver. Het gebeurde toen dus ook al. Dat mensen bij Jezus weggingen. Wat vandaag de dag ook gebeurt. Je hoort het, je merkt het: kerken verliezen leden. Soms blijven ze gewoon geloven, hoor. Maar soms ook niet. Ze haken af. Ze willen niet langer bij Jezus horen.

Dat is niet fijn om te zien. Het doet pijn. Voor een kerk. En vooral voor mensen die dichtbij staan: ouders en familieleden. Ze hebben hun best gedaan om hun kind het geloof mee te geven. Maar je kind of kleinkind zegt het geloof vaarwel. Ja, dat doet pijn en die pijn blijf je voelen.

En wat mij betreft zijn dat dan van die momenten waarin wij met elkaar ontdekken: er is niks vanzelfsprekends aan dat mensen Jezus gaan volgen. En als je er goed over nadenkt, is dat eigenlijk niet eens zo vreemd. Het is eerder een wonder als mensen bij Jezus blijven...

Want Jezus is onnavolgbaar. Letterlijk. Niet na te volgen. Het is niet logisch om bij Hem te willen horen. Omdát het ook ver gaat. Het betekent dat je buigt voor Jezus, en Hem erkent als de enige bij wie geluk en leven te vinden is. Dat is nogal wat! Het gaat in tegen alles wat wij normaal vinden. Er zijn toch veel meer manieren om een mooi leven te hebben, toch? Waarom zou Jezus de enige zijn?

Heeft iemand ooit tegen jou gezegd dat Jezus volgen vanzelf spreekt? Uitgestraald dat je *natuurlijk* bij Hem wil horen? Geloof die persoon niet. Het is niet zo. Jezus volgen – daar is niks *natuurlijk* aan. Jezus is eerder onnavolgbaar.

Hij geeft je de ruimte dia

Zo ziet Jezus veel van zijn volgelingen vertrekken. Wat zal Hij hebben gevoeld? Johannes vertelt er niks over. Maar ik kan me niet voorstellen dat het Hem niks deed. Daar gaan ze, en eerst wilden ze Mij volgen... Pijnlijk. Maar toch: Jezus gaat er niet voor liggen. Roept hen niet achterna. Gaat niet een emotioneel verhaal houden of ze toch alsjeblieft bij Hem willen blijven. En tegelijk: nee, Hij verzacht ook niet zijn boodschap. Zegt niet: sorry, zo heb ik het niet bedoeld...

Nee, Jezus draait zich om naar de twaalf leerlingen, zij die het dichtst bij Jezus stonden. Zij hebben het ook gezien, hoe veel van hun mede-volgelingen afhaakten. En misschien stonden ze met elkaar die andere volgelingen bedremmeld na te kijken. En dan komt Jezus met die open vraag: *Willen jullie soms ook weggaan?* Even voor de duidelijkheid. Geen retorische vraag, zo begreep ik, dus zo'n vraag waarvan je het antwoord 'nee' verwacht. Dat is er wel eens van gemaakt. Kan het echt, dat Jezus de vraag zo open stelt? Dat je dus ook nee kunt of mag zeggen. Zeg het maar: aan jullie de keus. Wil je blijven of weggaan?

Wat vind jij van deze vraag van Jezus? Dat Hij dat zo open doet. Mij verrast het. Ik had het niet meteen achter Jezus gezocht. Ik zou eerder verwachten dat Hij zou zeggen: Maar jullie moeten bij Mij blijven, of zoiets. Iets van druk uitoefenen, een appèl. Of een waarschuwing misschien. Niks van dat al. Jezus geeft de ruimte om te kiezen. Zonder je ergens toe te dwingen. Zonder te manipuleren. Je bent toch dom bezig als je niet bij Mij wil blijven... Geen glad verkooppraatje. Niet inwerken op je schuldgevoel: je laat Mij toch niet alleen? Of op je angst: Als je niet voor Mij kiest, loopt het verkeerd met je af! Nee, heel open en erg op de man af: *Willen jullie soms ook weggaan?* Jezus geeft je de ruimte.

Naar wie zou ik moeten gaan? **dia**

Vind je het niet bijzonder, die ruimte die Jezus geeft? Ik wel. En ik dacht: zouden wij het ook zo doen in de kerk? Doe ik het in de preken die ik houd? Zouden wij het durven om elkaar de ruimte te geven om ook nee tegen Jezus te zeggen... Naar jongeren bijvoorbeeld. Gasten die hier komen. Gaat best ver, vind je niet? Maar toch, zou het ook niet goed zijn om het wat vaker te doen. Elkaar die vraag van Jezus durven stellen. Waarom zou jij bij Jezus willen blijven? Wat vind jij nou zo belangrijk aan Hem dat je zegt: Ik wil gewoon bij Hem zijn, bij Hem blijven. Het gaat dan tenminste wel over de kern van geloven in Jezus, en niet over allerlei randzaken.

Petrus geeft antwoord. *Naar wie zouden we moeten gaan, Heer? U spreekt woorden die eeuwig leven geven en wij geloven en weten dat u de Heilige van God bent.* Wat een antwoord! Het raakt mij. Het komt er zo eenvoudig uit. Zonder poespas. We kunnen niet anders, Heer Jezus. U spreekt woorden die eeuwig leven geven. Uw verhaal is gewoon het beste verhaal. Naar wie zouden we anders kunnen?

Het is ook een kwetsbaar antwoord. Geen stoere praat en grote woorden. Er spreekt geen superieure houding uit. Natuurlijk blijven wij bij u, want wij weten het beter dan die anderen die bij u zijn weggegaan! Nee. Het is eerder: Sorry, we kunnen niet anders. Voor ons is er geen alternatief. We moeten gewoon bij U zijn. Lieve mensen, dat betekent het om volgeling van Jezus te zijn. Je hebt niet de waarheid in pacht. Je bent niet iemand die het altijd zo goed weet. Je struikelt zelf ook maar wat. Soms snap ook jij

er niks van en heb je misschien ook wel je twijfels. Maar toch zeg je: ja, ik kan niet anders, ik gewoon bij Jezus blijven. Herken jij je hierin?

Wat zeg jij? dia

En weet je, het spreekt niet vanzelf om te zeggen wat Petrus zegt. Ik heb het er wel eens met jongeren over. En dan zeggen ze: Ja, als ik toen had geleefd was het veel logischer om voor Jezus te kiezen. Nou, nee dus. Ook toen al waren er mensen die zeiden: nee, Jezus is niks voor mij. Niks logisch dus. Het sluit aan bij wat Jezus even hiervoor heeft gezegd: *Iemand kan alleen bij Mij komen, als het hem door de Vader gegeven wordt*. Er is hemelse kracht nodig om jou en mij zover te krijgen!

O, als dat zo is, dan kan je lekker achterover leunen, toch? God moet het doen. Ik kan dus niks. Snap ik. Maar het is niet zo. Het gaat ook in de weg van zelf een antwoord gaan geven op Jezus. Jouw eigen antwoord geven op zijn open vraag: *Wil jij soms ook weggaan?* Ik stel vandaag die vraag ook open. Ik ga niet dwingen. Ik ga jullie niet bang maken. Ik ga niet net zo lang praten en op je gemoed inwerken dat je wel voor Jezus móet kiezen... Nee. Ik sluit me aan bij Jezus. Lieve mensen, alsjeblijft, ga Jezus niet volgen uit plichtsgevoel – nou ja, ik moet wel. Ga Jezus ook niet volgen uit een soort kuddementaliteit – iedereen doet het, mijn familie, deze hele kerk vol, dus ik ook maar... Ga het al helemaal niet doen, omdat ik het zeg. Nee. Ga voor jezelf na en geef je eigen antwoord. Waarom zou ik bij Jezus blijven? Natuurlijk hoop ik dat je achter Petrus gaat staan en je bij Hem aansluit. Graag zelfs. Maar echt, dat is iets wat een ieder van ons zichzelf mag uitmaken en moet zeggen.

Waarom zou jij bij Jezus blijven? dia

En daarom nog één keer terug naar de vraag van het begin. *Waarom zou jij bij Jezus blijven?* Neem de vraag mee naar huis. Denk erover. Bespreek het thuis bijvoorbeeld. In je gezin, met je kinderen. Zou heel goed zijn. Waarom zou jij bij Jezus blijven? Wat zeg jij?

Amen